

Когато си прѣвърши работата, Голиятъ позна между другитѣ слонове прѣдателката Молли, която спокойно почна да гребе вода.

— Да си отиваме въ кѣщи, каза водачѣтъ на Голията, безъ да подозира каква жажда за отмъщение кипѣше сега въ неговитѣ гърди.

— Хайде, мръдни! — повтори водачѣтъ.

Но намѣсто да се подчини, Голиятъ се хвърли къмъ Молли въ тази минута, когато тя се бѣ над-

весила надъ кладенеца, и съ всичката си сила я удари отзадъ.

Прѣдателката падна въ кладенеца, а Голиятъ избѣга на страна и радостно завика като побѣдитель.

Сега той охотно тръгна за дома си, гоненъ и битъ съ голѣмо дърво отъ своя водачъ.

Голиятъ неможеше нищо да му отговори; но очитѣ му никакъ не изразявали разкаяние, напротивъ въ тѣхъ свѣтѣше най-искрена радостъ и до-